

GÂND ALB

(sau VARĂ)

Dintr-o doară un gând mă doboară
Și-n zală albă strâns mă-nfășoară
Că n-o să mai vie-n zbor primăvară
Și n-o să-mi mai fie-n dor altă țară...

Că-n neștiute zări gând măsoară
Timp mut și spații strânse-n afară
Și-nspre oculte spasme spre seară
Tot universul zace-ntr-o doară...

Și-ntr-o tăcere patriarhală
Ape și Duh Sfânt mă împresoară
Și-n vântul tainic gând alb coboară
Să-nvie suflet suflând a vară...
